

Landets Befolkning benytter Jernbanerne. Imidlertid er der jo intet til Hinder for, at man med en fornuftig Anvendelse af Skønsomhed maa kunne komme til Takster, der ville raade noget Bød paa det, vi lide under for Tiden, nemlig den meget lave Sats, vi ere komne ned til, uden derfor at gaa til saadanne Forøgelse, at det i væsentlig Grad kan have Betydning for den Maade, hvorpaa Statsbanerne benyttes. I saa Henseende er jeg tilbøjelig til at tro, at det foreliggende Forslag omtrent rammer det rigtige, jeg har i alt Fald ikke Grund til væsentlige Indvendinger, allerede af den Grund, at det, som Lovforslaget foreslaar, i alt væsentligt er det, som jeg har taget Ordet for i Kommissionen, naar vi have behandlet disse Sager. Jeg vil navnlig fæste Opmærksomheden paa, hvad der ogsaa blev berørt af det ærede Medlem for Esbjerg, at naar man vil komme til mere rimelige Indtægter af Statsbanedriften, er det ikke og vil aldrig kunne være tilstrækkeligt at gaa til en Forhøjelse af Taksterne paa de lange Afstande. Man maa nødvendigvis gaa til en Forhøjelse af selve Grundtaksten, saaledes at om ikke de allerkorteste, dog en stor Del af de korte Router kommer til at bære deres Del af Forhøjelsen. Ellers vil det absolut intet forslaa. Og dér er saa meget mere Grund til ikke at vige tilbage for det, som det er givet — det maa enhver erkende, der har Begreb om Teknikken i Statsbanedriftens Husholdning — at det er særlig Trafikken paa de korte Afstande og da navnlig Persontrafikken, der er Statsbanernes økonomiske Akilleskæl i alle Lande. Det er jo utvivlsomt, at en stor Del af den Persontrafik, der foregaar paa de meget korte Afstande, maatte alle Baner i Verden helst undvære, naar da ikke Tallet er om saadanne Jernbaner, der ere indrettede paa at besøge hele den lokale Trafik med Tog, der ikke skulle føres videre end blot paa den lille Stump, hvor der foregaar en meget stor Persontrafik, f. Eks. Strækningen fra Kjøbenhavn til Klampenborg. Undtager man saadanne Baner, er det min Overbevisning, at den meget store Persontrafik paa korte Afstande, der drives paa Baner, der i øvrigt have nogenlunde rimelig Længde, kun er til Skade, kun er til økonomisk Tab for Banerne. Det er nemlig givet, at hele Driften maa indrettes paa at kunne tilfredsstille den store Trafik paa en ganske ringe Del af Banens Længde og medfører derfor for Trafikken paa hele Banestrækningen meget væsentlige Udgifter, som

ellers kunde spares, medføre Krav til langt større Tog og langt større Betjening end ellers nødvendigt, kort sagt, medføre Udgifter, som enhver jernbanekyndig Mand vil erkende ere, hvad jeg vil sige, en Kræftskade for Banerne. Denne Trafik maa derfor efter mit Skøn finde sig i at bære sin Del af den Forhøjelse, som er nødvendig for at komme til et nogenlunde anstændigt Statsbanedriftsregnskab. Det kan jo ikke nytte, at man vil vedblivende — man være saa stor en Ynder, man være vil, af lave Jernbanetakster — fortsætte derhen, hvor vi meget hurtigt ville komme, nemlig at vi ikke alene intet Overskud have af de uhyre Midler, som man har anbragt i Jernbanerne, men at vi ogsaa have Tab af selve Driften. Dertil kunne vi meget hurtigt komme.

Jeg anser det derfor for at være absolut nødvendigt, at der sker en Forandring i Retning af de aldeles ufornuftigt billige Takster, vi have lagt os til her i Landet. Der maa, og helst saa hurtigt som muligt, ske en Forandring. Og jeg kan ikke se rettere, end at i det væsentlige er det foreliggende Forslag tilfredsstillende. Jeg agter derfor at stemme for det.

Jeg kunde have ønsket, at der havde været medtaget en Forhøjelsespost, som vi have haft under Debat i Kommissionen, og som jo ikke er ukendt i vore Nabolande, nemlig Forhøjelse af Taksten for Befordring med Htog. Jeg tror, det var hensigtsmæssigt af mange Grunde at have en højere Takst for Befordring i den Slags Tog allerede af den Grund, som er ganske nærliggende, at disse Tog, som bekendt, altid ere overfyldte. Alle ville køre med dem, naar det ikke koster mere end med de ordinære blandede eller Persontog, selv om det er paa korte Afstande, og disse Togs Fremførelse over Banerne koste jo, som bekendt, Statsbanerne en ikke ganske ringe forøget Udgift.

Et andet Punkt, som jeg vil nævne, uagtet det ikke er Genstand for Lovgivning — det ordnes administrativt — er den urimelige lave Betaling, der ydes for Maaned- og Aarskort paa Statsbanerne. Denne Betaling er saa urimelig lav, at det er ganske meningsløst. Allerede de ordinære Takster ere jo, som vi alle vide, urimelig lave, ekseptionelt lave, saa lave, som intet andet Sted i Verden. Men naar man gør en fornuftig Kalkyle over, hvor mange Gange i en Maaned og Kort bruges f. Eks. her mellem Kjøbenhavn og en af Skovstationerne, Charlottenlund, Klampenborg,